

vertrouwen uitstralen

onderweg met Johannes de doper naar de stal

onderweg naar de stal

Op de derde adventskaars merken we een stal, de herberg waarin God zijn Zoon neerlegde in de marge van de samenleving, te midden van het 'uitschot' van die tijd.

Paus Franciscus zegt dat het onze opdracht is om ervoor te zorgen dat we niet opgesloten zitten in onze 'paleizen', maar dat het onze plicht is om daar te zijn, in de herberg. "De Heer verlangt niet van ons dat we manager zijn, maar herders met de 'geur van de schapen.' Herders, zodat men hun aanwezigheid ruikt, herders te midden van hun kudde en mensenvisser" (Paus Franciscus, 28 maart 2013).

In deze derde adventsweek zal niemand minder dan Johannes de Doper ons de weg wijzen naar de herbergen van deze tijd die de adventsactie Welzijnszorg ons aanwijst. Welzijnszorg is als geen ander een 'lichtpunt van hoop' dat 'vertrouwen uitstraalt' voor zovelen dichtbij in nood. Steun je hen?

ontsteken van de derde adventskaars

kaars met stal

Heer God,
wij laten een derde adventskaars branden.

Want uw licht
-dat vertrouwen uitstraalt-
breekt door
in al wat klein en onkwetsbaar is.

Maak onze geest met Johannes de Doper attent
om te zien wat er rondom ons gebeurt.

Maak ons hart gereed voor uw komst,
versterk onze goedheid
en verhoog onze inzet voor mensen in nood.
Amen.

Johannes als inspiratiefiguur

In de lijn van Israëls profeten klaagt Johannes aan en roept hij op. Hij trekt een streep door alle uitvluchten en is genadeloos voor elk flauw compromis. 'De Heer heeft zijn dorsvlegel klaar,' roept hij, 'om kaf en koren te scheiden'. Kies je het leven of de dood, voor anderen maar ook voor jezelf? Dood staat voor: ieder voor zich, wie meest kan grijpen heeft het meest en voor dat doel zijn alle middelen toegestaan. Leven is: we delen met elkaar en ieder krijgt volgens zijn nood. Want alles hebben we van God gekregen.

In die tijd trad Johannes de Doper op in de woestijn van Judea. Hij verkondigde: 'Kom tot inkeer, want het koninkrijk van de hemel is nabij!' (Mt 3, 1-2)

Johannes de Doper trok rond als een profeet.
Hij kondigde een nieuwe tijd aan en riep op tot bekering.
Ook vandaag zijn er mensen met een visioen,
mensen die een fijn aanvoelen hebben voor wat belangrijk en nodig is
voor de toekomst van de Kerk en de wereld.
Beluisteren we hun stem?
Of laten we hen roepen in de woestijn?

*Wie is voor jou zo iemand?
Waarom?
Wat zegt deze profeet jou/ons?*

Er kwam iemand die door God was gezonden; hij heette Johannes. Hij kwam als getuige, om van het licht te getuigen, opdat iedereen door hem zou geloven. Hij was niet zelf het licht, maar hij was er om te getuigen van het licht: het ware licht, dat ieder mens verlicht en naar de wereld kwam. (Joh 1, 6-9)

Johannes getuigde van Jezus.
Hij plaatste zichzelf niet in de schijnwerpers, maar stelde zich in dienst van de Komende.
Is onze inzet oprecht?
Getuigen we van het licht?
Of willen we vooral zelf in het middelpunt van de belangstelling staan?

*Welke organisatie 'die anderen in het Licht plaatst steun jij?
Vertel er eens iets over...*

De priesters en Levieten vroegen aan Johannes: 'wie zegt u zelf dat u bent?' Hij zei: 'Ik ben de stem die roept in de woestijn: "Maak recht de weg van de Heer", zoals de profeet Jesaja gezegd heeft.' (Joh 1, 22-23).

Johannes de Doper heeft de weg geëffend voor Jezus.
Hij bereidde het hart van zijn tijdgenoten voor op de komst van de Messias.

*Bereiden we als katholieke dialoogschool | katholieke dialoogorganisatie wegen naar ontmoeting én dialoog?
Reiken we de hand aan 'de ander'?
Of bouwen we muren tussen de ander en onszelf?*

Johannes zag Jezus naar zich toe komen, en hij zei: 'Daar is het lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt. Hij is het over wie ik zei: "Na mij komt iemand die meer is dan ik, want Hij was er vóór mij."' (Joh 1, 29-30)

Johannes is een wegwijzer naar Jezus.
Eenvoudig en nederig brengt hij mensen tot bij het Lam.

Maken we het mogelijk dat mensen op school Jezus ontmoeten?
Hoe doen we dat tijdens de advent?
Is ons aanbod divers genoeg en open genoeg?
Staan we voldoende open voor wie 'anders is'?
Profileren we toch voldoende onze identiteit?
Is er een aanbod voor wie méér wil?

bidden met Johannes

God, onze Vader,
vol verwachting kijken wij uit naar het Kerstfeest.

Ook al kan het duister zo zwaar wegen
en zijn we bezorgd om mensen die ons ter harte gaan,
we danken U voor het licht dat groeit
op de kaarsen één na één.

*We danken U voor Johannes, de voorloper.
Laat ons luisteren naar zijn scherpe woord
en niet langer lauw zijn van hart,
dat wij ons bekeren altijd weer
en leren geloven metterdaad.*

Goede God,
doe ons groeien
van onrust naar vertrouwen,
van hardheid naar begrip,
van verdeeldheid naar solidariteit.

Maak ons hart vrij
voor de komst van Jezus,
kind van mensen,
uw veelgeliefde Zoon.

geloof dat de mouwen opstroopt

... Ten overstaan van de armen houdt men zich niet bezig met retoriek, maar stroopt men de mouwen op en brengt het geloof in praktijk door middel van directe betrokkenheid, die aan niemand kan worden gedelegeerd. Soms echter kan een vorm van laksheid de overhand nemen, wat leidt tot inconsequent gedrag, zoals onverschilligheid tegenover de armen. Het komt ook voor dat sommige christenen, door een buitensporige gehechtheid aan geld, vastlopen in het misbruiken van goederen en bezittingen. Dit zijn situaties die een zwak geloof en een trage en kortzichtige hoop laten zien. Wij weten dat het probleem niet het geld zelf is, omdat het deel uitmaakt van het dagelijks leven en de sociale relaties van de mensen. Wij moeten echter nadenken over de waarde die geld voor ons heeft: het mag geen absolute waarde worden, alsof het het hoofddoel zou zijn. Een dergelijke gehechtheid verhindert ons realistisch te kijken naar het leven van alledag en vertroebelt onze visie, waardoor wij de noden van anderen niet meer zien. Niets kan schadelijker zijn voor een christen en een gemeenschap dan zich te laten verblinden door het afgodsbeeld van de rijkdom, waardoor men vastgeketend raakt aan een kortstondige en failliete levensvisie.

Het gaat er dus niet om, zoals zo dikwijls het geval is, een welwillende houding aan te nemen ten opzichte van de armen; het gaat er veeleer om, zich in te zetten opdat het niemand aan het nodige ontbreekt. Het is niet het activisme dat redt, maar de oprechte en edelmoedige aandacht die het mogelijk maakt een arme tegemoet te gaan als een zuster of broeder die zijn hand uitstrekt om mij te doen ontwaken uit de slaap waarin ik ben gevallen ...

boodschap paus Franciscus 6de Werelddag van de Armen, 13 november 2022

ADVENT

vol verwachting dragen
en je laten
dragen

